

ikke herunder noget væsentligt nyt udover en vis tvivl, som kom til orde fra svensk og indisk side, om hensigtsmæssigheden af en aktion fra FN's side i sagen. Det vigtigste var dog, udtalte den svenske delegerede, at hævde krigsfangers ret til hjemsendelse, og Sverige ville derfor støtte aktionen.

Den norske delegerede resumerede sagens faktiske og retlige momenter og udtalte håb om, at Den Kinesiske Folkerepublik ville forstå, hvilken holdning det tjente dens egne interesser bedst at indtage overfor den henvendelse, som den kunne vente at modtage fra FN's generalsekretær om fangerens frigivelse.

Et resolutionsforslag, stillet af de 16 lande, der deltog i Koreakrigen, der fordømmer domfældelsen og tilbageholdelsen af krigsfanger som uforeneligt med våbenstandsoverenskomsten og pålægger generalsekretæren i FN's navn at søge fangerne frigivet, vedtoges sluttelig den 10. december med stor tilslutning, 47 stemmer mod østblokkens 5 stemmer, medens 7 lande, deriblandt Indien, afholdt sig fra at stemme.

15. Burmas klage over kinesiske angreb.

(Dagsordenens punkt 63).

Bestræbelserne for en evakuering af de rester af den kinesiske nationalisthær, der i 1950 på flugt for de forfølgende kommunistiske styrker overskred grænsen til Burma, var resulteret i, at omtrent 7 000 militærpersoner med pårørende var blevet evakueret. Der var imidlertid stadig et tilsvarende antal tilbage, til hvis afvæbning og internering Burma udtalte håb om moralsk støtte fra FN.

Den kinesiske delegerede erklærede, at hans regering havde gjort, hvad der stod i dens magt for at efterkomme FN's opfordring om en evakuering af disse tropper. (jfr. beretning 8. samling, sp. 1188), der imidlertid stod udenfor dens indflydelse.

Under debatten blev der ligesom i tidligere år udtalt megen sympati og anerkendelse overfor Burma for dets holdning samtidig med, at den opfattelse kom til orde, at løsningen af det resterende problem måtte blive Burmas egen sag. Den amerikanske delegerede tilsagde dog også i fremtiden sin regerings støtte hertil.

Ad hoc udvalget vedtog sluttelig, idet

kun den kinesiske delegerede afholdt sig fra at stemme, en resolution, i hvilken udtales tilfredshed med den gennemførte evakuering, og som gentager plenarforsamlingens tidligere opfordring til regeringerne om ikke at støtte de tilbageværende tropper, der bør afvæbnes og interneres.

Resolutionen godkendtes den 29. oktober af plenarforsamlingen med samme tilslutning.

16. Klage over angrebshandlinger mod Kina.

(Dagsordenens punkt 70).

Klagen, hvis optagelse på dagsordenen gentagne gange var blevet udsat for ikke at indvirke uheldigt på det gunstige forløb af nedrustningsforhandlingerne i 1. komité, blev i ad hoc udvalget begrundet af den sovjetrussiske delegerede, der henviste til de talrige angreb fra Formosa mod det kinesiske fastland og lagde ansvaret herfor på USA, der, hævdedes det, benyttede Formosa som militært støttepunkt.

Den amerikanske delegerede tilbageviste klagen, som han betegnede som en propandamanøvre. Indiens delegerede gav udtryk for den opfattelse, at klagen ikke ville bidrage til at formindske spændingen i det østasiatiske område. Fred i Det fjerne Østen kunne kun opnås ved forhandling, men ikke gennem en fordømmende resolution fra FN som foreslået af sovjetunionen.

Ved afstemningen forkastedes det sovjetrussiske forslag med 39 stemmer, deriblandt de nordiske lande, mod 5 (østblokken), medens 7, deriblandt Indien og Burma, afholdt sig fra at stemme.

Resolutionsforslaget fremførtes den 17. december på ny i plenarforsamlingen, hvor det forkastedes ved en tilsvarende afstemning.

17. Klage over krænkelse af søfartens frihed i kinesiske farvande.

(Dagsordenens punkt 71).

Ligesom det foregående dagsordenpunkt blev bl. a. under hensyn til igangværende mæglingsbestræbelser vedrørende et sovjetrussisk tankskib, hvis opbringelse af nationalistkina havde givet anledning til klagen, denne sag først behandlet på et ret sent tidspunkt i ad hoc udvalget, hvor sovjetunionens delegerede gjorde gældende,